

ikke love det, for hvis jeg skulde holde et saadant Løfte, vilde efter mit Skøn Tropperne Øvelse til Dels gaa til Grunde. Jeg skal først nævne, at han ønsker, det skulde forbydes Tropperne at komme paa andet Aars Græsmark. Jeg skal dertil sige, at den intensivere Drift ikke blot her i Nærheden, men jeg kan sige overalt i Landet, selvfølgelig gør, at det bliver mindre og mindre Arealer, paa hvilke Soldaterne kunne komme ind uden at gøre Skade. Dertil kommer, at for at Øvelsen skal gøre Nytte, maa man vælge ét Areal, som egner sig for den specielle Øvelse. Vil man øve Angreb paa en Landsby, maa det være paa en Mark, som grænser op til en Landsby; vil man øve Besættelse af et Bakkestrøg, maa der være et Bakkestrøg eller en Højderyg paa Marken. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er en umulig Fordring, at man skal undgaa at gøre Skade — noget andet er, at Skaden bør erstattes. Ligeledes tror jeg ikke, det er muligt at raade Bod paa Indkvarteringsbyrderne paa den Maade, som det ærede Medlem antydede, nemlig ved at bygge Barakker. Det kunne vi gøre for nogle Batterier, hvor det kun drejer sig om et ringere Antal Mandskab, men for de betydelige Fodfolksstyrker, der her handles om, vilde det blive saa bekosteligt, at jeg er overbevist om, det vilde være ørkesløst at henvende sig til Rigsdagen om Bevillinger dertil. Imidlertid skal jeg gøre, hvad jeg kan for at formindske Ulemperne, og det tror jeg, man bedst kan opnaa ved at man vekselsvis indkvarterer det indkaldte Mandskab i Sognene, der ligger inden for en Rayon af 3, maaske $3\frac{1}{2}$ Mil herfra. Det ærede Medlem vil indrømme, at saa ville Byrderne sjælden ramme den enkelte. Men for at kunne gøre det, maa jeg ganske vist disponere over nogle Penge. Det er nemlig nødvendigt, at de Folk, der ligger herinde i Kaserne, kunne blive transporterede frem og tilbage pr. Jærnbane, for at samlede Øvelser kunne holdes med dem alle. Jeg tror imidlertid ikke, det bliver nogen stor Sum, det drejer sig om, og det er nu den Vej, ad hvilken jeg foreløbig arbejder for at se at lette disse Byrder for Beboerne. En større Indkvartering vil her ved Kjøbenhavn først komme i 1901, saa der er Tid at overveje Sagen, og jeg haaber senere hen at faa Lejlighed til at forhandle med Finansudvalget ogsaa om denne Sag.

Det ærede Medlem omtalte Tæpperne til Folkene, som laanes ud til Kvarterværterne, og mente, at der ikke burde betales

noget af Kvarterværterne for Laanet af disse Tæpper. Ja, det kunde jeg saamænd ogsaa ønske, men saa maa jeg have nogle flere Penge til Tæpper; for hvis jeg ikke faar det, vil Følgen af det gratis Udlaan blive, at vi inden faa Aar ikke have flere Tæpper, og det er kedeligt baade for Hæren og Kvarterværterne. — Det ærede Medlem omtalte endnu Indkvartering af Generalstabens topografiske Afdeling og mente, at man mulig kunde foretage den ved Lejemaal. Jeg skal villig indrømme, at i meget stærkt befolkede Egne kunde maaske den Maade godt lade sig anvende; paa de svagere befolkede Egne er jeg derimod ikke sikker paa, at man ved at indføre Lejemaal som Indkvarteringsmaade ikke kunde faa meget betydelige Ulemper. Det er aabenbart, at hvis disse Arbejder skulle fremmes godt, er det af stor Vigtighed, at Personalet bor saa bekvemt med Hensyn til Egnen og under saa gunstige Forhold med Hensyn til Hjemmearbejdet som muligt. Men da det jo nu for det første, som det ærede Medlem bemærkede, kun er faa Mennesker, det drejer sig om, da yderligere denne Byrde jo kun kommer igen med betydelige Mellemlum — saadan noget som 10—20 Aar — da det endvidere vil være meget uheldigt at have forskellige Regler for Indkvarteringen for de forskellige Egne af Landet, og da endelig dette er en Sag, der har stor Betydning ikke blot for Militæretaten men ogsaa for alle andre, forekommer det mig, at det vil være rigtigt, i det mindste indtil videre, at fastholde den nuværende Indkvarteringsmaade.

Jeg skal herefter over for det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Kr. Jensen) udtale, at den varme og energiske Maade, hvorpaa kan talte om vore Soldaters Ret til at have anstændige Kvarterforhold under Indkvarteringen i Provinsbyerne, har min varmeste Sympati. Jeg har desværre ikke kunnet faa hele den Sag, han berørte, oplyst i de Par Dage, der ere gaaede siden hans Udtalelse, men jeg ser klart af Indkvarteringsbestemmelserne, at den Komfort, som Soldaterne kunne vente og forlange i deres Kvarterer, er saare ringe. Dog en Ting kunne de forlange, og det er Renlighed og Properhed, ikke blot med Hensyn til Bolstrene, men ogsaa til det, der fyldes i dem, som ganske vist ikke behøver at være andet end Halm. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorledes det omtalte Svineri har kunnet passere ubemærket, og det saa meget mindre som den ærede Folketingsmand vist vil give mig Ret i, at det er usandsynligt at antage, at de samme